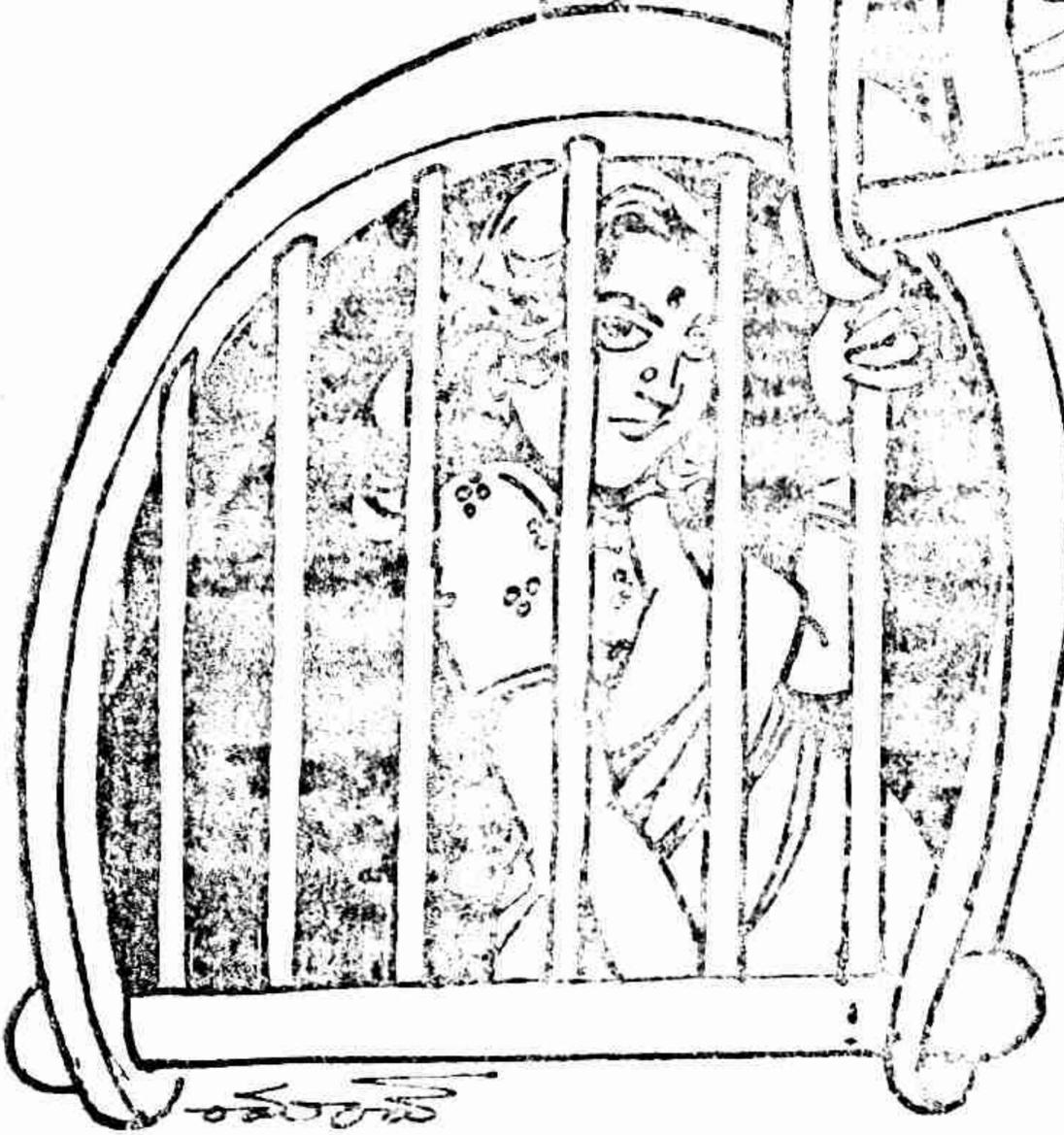

కౌముది
అనుబంధం

విష్వల
హృదయం

“దొంగ!”

“దొంగ!”

“పట్టుకోండి!”

“పట్టుకోండి!”

అరుస్తూ అప్రయత్నంగా తనూ
వరుగై త్తింది కరుణ. పట్టుమని పది

అడుగులు వెసిందో లేదో దొంగను
అందుకుంది. పట్టుబడింది ఎవరో
కాదు-తన నాగ్ లో మరో స్త్రీ!

కళ్ళి దుకాణం దగ్గర సిగరెట్టు
కొంటున్న శ్రీధర్, నడి బజార్లో
పగటిపూట పెళ్ళాం పరుగు పందెం

దూపి హదలెత్తి కనూ పరు
గొల్తాడు.

“ఎమెంటి కరుణా?” అని అడి
గొడు ఒగురుస్తూ.

“మీరటు వెళ్ళారా! ఈ మనిషి
మన బానిసి తీసుకుని పారి
పోతుంటే వట్టుకొన్నాను.”

వట్టుబడిన ఆమెకు పాతిక
పంచత్వరాలుండవచ్చు. కాయకష్టం
వేసుకు బ్రతికే మనిషిలాగావే
వుంది.

పరికించి చూసాడు శ్రీధర్.

మైగాడ్!

గర్భిణీ కూడా!

నడ బజార్లో యింతమంది

తిరుగుతూండగా దొంగతనం

కేయిదం?

నిజంగా పారిపోవాలని ప్రయత్నం

“త్వందినా గర్భిణీ పై పారిపో

గలదా!

“ఏటి బాబు ఆలోచిస్తున్నారు?

మీరటు ఎల్లారు కిల్లీ కొట్టు దగ్గర్కి.

ఆమ్మగారు యిటు తిరిగి ఏవో

కొంటున్నారు. ఈ ఆడమడిసి ఆమ్మ

గారి సేతిలోని సంబీని లాక్కుని

లగె తబోతుంటే ఆమ్మగారే ఎన

కాతే ఎల్లట్టుకున్నారు” అంది ఓ

విజయ

ముసలమ్మ అంతా గమనించిన
వాసిలా.

“ఏయ్ నిల్లా! నీ పేరేంటి?”

మొట్టింది ముసల్లి.

“గారి” అని బాబుకు కూ

వెప్పింది.

కరుణ బేగ్ తెరిచి చూసింది.

వెండి కుంకుమ భరిణే, జార్జెట్
చీర, స్టో, పొడరు అన్నీ ఉన్నాయి.
ఆపుడేకొన్నవి.

“పోనైంది! ఆడది విడిచి వెళ్ళే
యింది” అంది కరుణ.

శ్రీ పురుష సమానత్వము
గురించి మహాశాశీరికలను వ్యాఖ్య
పరంపరలతో ముంచెత్తుతున్న
కార్యమణి కరుణ అలా అనటం
ఆశ్చర్యమేసిందిశ్రీధర్కు. చిన్నగా
నవ్వి సరేలే అన్నట్లు తలుపాడు.

“ఇటువంటి లని యిడిసి వెళ్ళ
కూడదుతల్లీ! పోలీసుల కప్ప వెళ్ళే
గాని బుద్ధిరాదు” అంది ముసల్లి.

మఱూ చేరిన జనంలో రెండు
పార్టీలయ్యాయి.

ఒకటి - ఆడది, ఆందునా వట్టి
మనిషి కాదు, విడిచిపెట్టేయాలి.

రెండోది-ఆడదై తేనేం? మగా
దై తేనేం? దొంగతనం- దొంగ

తనమే. పోలీసులకు అప్పచెప్పాలి.
మరి కొంతమంది చేరారు.
కామెంటు విసరటానిక్క.

“అరేయ్, దాని కడుపు బానలా
వుందేమిటా?”

“ఇటువంటి ముండలు ఒకడితో
పడుకుంటా రేమిటి మరి?” అన్నా
డొకడు రహస్యం పసికట్టేసినట్లు.
చుట్టూ చూసింది కరుణ.

అలగాజనం ఎవరూలేరు. ఇస్త్రీ
మడతల బట్టల్లో ఇరుక్కుపోయిన
యిరుకు మనసుల వాళ్ళే!

అంతా అయిపోయిన తర్వాత
పినిమాలోలాగ పోలీసు వచ్చాడు.
బజారు కదామరి ఏడుకొండలు బోపీ
సర్దుకుంటూ వచ్చాడు.

కుడిచేతిలోని క్రరతో ఎడం
చేయి అరచేయిని తీవిగా కొట్టు
కుంటున్నాడు.

గౌరి “బాబుగారూ!” అంది.
మాటలు పెగలలేదు. శ్రీధర్ పు
తెల్పు ఆమె ఏనునగలదో.

‘బాబూ తప్పయింది, ఇంకె
ప్పుడూ చేయను. పోలీసులకు
అప్పచెప్పకండి. లెంపలు వేసుకుం
టాను. గర్బిణీ త్రీని కూడా’
అంటుంది.

“నాను దొంగను. అమ్మగారి
సేతులున్న సంచిని ఎత్తుకెళ్లు
తుంటే అమ్మగారే నన్నట్టుకు
న్నారు. మీ కాళ్ళకు మొక్కుతాను.
నన్ను పోలీసుల కప్పసెప్పండి.
నన్ను జైల్లో పెట్టించండి” అని
బావురుమంది.

షాక్ తిన్నారు శ్రీధర్, కరుణ
కూడా! పోలీసుల కప్పజెప్ప మం
టుంది, జైల్లో పెట్టించ మంటుంది.
కొంపదీసి పిచ్చిది కాదుగదా!

“అలా సూ త్తా రేం ట మ్మా!
ఉన్నదున్నట్టు సెప్పేయండమ్మా
పోలీసు బాబుకి. ఇటువంటి ముం
డల్ని యిడిసిపెట్టకూడదు.” ఎగదో
సింది ముసల్ది.

ఏడుకొండలు గొంతు సవరిం
చుకుని “ఈ సంచి మీ దే నా?”
అన్నాడు కరుణ చేతిలోని బాగ్ నె
లాక్కున్నట్టుగా తీసుకుని. కాదు
అంటే ఏడుకొండలు చేతిలో వున్న
సంచి గోవిందా అయిపోతుందేమో!
అవును అంటే పోలీసు సేషను,
పేట్ మెంట్, కోర్టు — అన్నిటి
కంటే కడుపుతో వున్న పేదరాలి
బ్రతుకు జైలుపాలు!

“అవును మాదే” అంది

కరుణ.

“ఈ మనిషి దొంగిలిస్తుండగా మీరు చూసారా?”

“నే చూశాను బాబూ! నాను దూరంగా నించుని ఈ దొంగ ముండ ఏం సేతుందో అంతా గమనిస్తూనే వున్నా. బాబుగారు అతెలారు. అమ్మగోరు యిటు తిరిగి యేటో కొంటున్నారు. లటు క్కున బాగ్ నాగేసుకుని లగెత్తు తుంటే ఈ యమ్మే దాన్నట్ట కుంది.”

“నీ పేరేమిటి?”

“పై డమ్మ.” నెమ్మదిగా చెప్పింది ముసల్ది.

“సేషనుకి, కోర్టుకి రావాల్సి వ తాది తెల్సా?”

“ను వ్వు తీసుకెళ్ళాలిగాని జైలుకొ తా తెల్సా - నిజం సెప్ప టాస్కి” అని గారపళ్ళు బయట పెట్టి అలా నవ్వింది పై డమ్మ.

ఒక ఆడది అలా ఆనగలిగింది గానీ - పోలీస్ సేషను, కోర్టు, జైలు - మాడు మాటలు వినగానే పిడిగులు డట్టు జనం అంతా బెకబెక మంటూ పారిపోయారు.

శిశువలకథ

“మీరంతా సేషనుకు రావాలి. సార్, మీరు కూడా.” ఏడు కొండలు తీవిగా లాతీ వూపు కుంటూ గౌరిని, పై డమ్మను తీసుకు వెళ్ళాడు. వెనకనే శ్రీధర్ కరుణ కూడా వెళ్ళారు.

లోపలి గదిలో ఇనస్పెక్టరు ముందు సేట్ మెంట్లు రికార్డు యిన తర్వాత శ్రీధర్ దంపతులు వస్తుంటే “అమ్మ గోరు!” పిల్చింది గౌరి లాకప్ లోంచి.

“మీరు సేసిన సాయం జనమ జనమలకీ తీర్చుకోలేను. మీ వాలకం సూసి పోలీసుల కప్పు జెప్పరని భయపడిపోనాను. కోటి దణ్ణాలమ్మా!” అని చెయ్యెత్తి నమస్కరించింది.

కడుపులో చేయిపెట్టి కెలికి నట్లయింది కరుణకు.

“పై డమ్మ త్తా!” పక్క నుండి కళ్ళొత్తుకొంటున్న పై డమ్మను

వల్పింది గౌరి.

“అత్తా! నువ్వెవరినో నే నెవరో కొన్నెల్లకితం వరకూ తెలియదు. మనిద్దరి పరిసయం పేవ్మెంట్ల మీద పక్క పక్కన పడుకోవడమే. వెంకటబావ జైలు కెళ్ళినప్పటి నుంచి నన్ను కన్న కూతుర్లాగ సూసుకున్నావు. అతి రికి ఈ సాయం కూడా సేసావ్. నా నెర్కంతో నీకు నెప్పులు కుట్టిచ్చినా తీరదు నీ సాయం. నీ విధంగా నీ బంధం తీర్చుకో గల్గు.”

“పూరుకోవే. ఏ విధంగానో నెప్పనా పడంటి బిడ్డను కెల్లా కని తీసుకురాయ్. అది సారే ఈ ముసల్తాన్ని. నా కింట్లో పూర్తిగా పోనాది ఓపిక. రోజూ కూడుతో పాటు నీకు బోలు మందూ మాకూ అవసరం. టానిక్ లూ కావాలి. అప్పుడప్పుడు డాటరుబాబు సూచాలి.”

“నీకు కూడే సరిగా పెట్టనేక పోతున్నా. ఇయన్నీ ఎక్కడికని తేను? ఆన్నీ అమరాలంటే మన లావోళ్ళకు జైలే గతి!

“ఐనా ఇదెక్కడన్నాయమే. తప్పు చేసిన ఎంకడ్ని ముప్పు

దలా మేపుతున్నారు. అట్టే కట్టు కున్నందును నిన్ను సుల. ఆ మాది పొమ్మంటుంటారు అను సేసిన దాన్ని శివు నీగా అయిన జెంగట్టుకో మాక.

“రాముడి వెళ్లం లేకూ? అదేనా రిచ్చా రాముడి వెళ్ళామే అది నీ లాగే కడుపుతో వుండగా జైలు కెళ్ళి దొండ వంతులారా బిడ్డకో బయటకోచ్చింది. జైలు పాత చేసానని ముసల్తాని మీద కోవ మెట్టుకోమాక” అని గౌరిని కావ లించుకుని బావులువంటు పైదన్నట్టు.

కాళ్ళు వశికాయా కరివారు. కళ్ళు తేం చేసారు ప్రేరం.

